

Burgemeester Anja Schouten (l) overhandigt de onderscheiding aan Loes Citroen. MEDIAHUIS

Loes Citroen krijgt bij haar afscheid het ere-insigne

Alkmaar ■ Loes Citroen heeft zondag het ere-insigne in goud ontvangen uit handen van burgemeester Anja Schouten van de gemeente Alkmaar.

De scheidend voorzitter van de Stichting Alkmaarse Synagoge (SAS) ontving de onderscheiding tijdens haar afscheidsreceptie in de synagoge Beet David.

Het ere-insigne wordt toege-

kend aan personen die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor de stad. Loes Citroen heeft ervoor gezorgd dat de synagoge weer teruggegeven werd aan de joodse gemeenschap. Daarvoor werd hij gebruikt door de baptisten.

Loes Citroen is 25 jaar lang voorzitter geweest van SAS. Zij wordt opgevolgd door Fabio de León.

Verdachten aanslag ontkennen en zwijgen voor de rechter

Heerhugowaard ■ De zaak van de aanslag op het advocatenkantoor van José Engels in Heerhugowaard komt op 26 oktober inhoudelijk aan de orde bij de rechtbank in Alkmaar. Dat bleek maandag op een inleidende zitting in Haarlem tegen twee 20-jarige Alkmaarders, Dylan T. en Chevelle C. De laatste ontkent en de eerste heeft er het zwijgen toegeedaan.

Het kantoor van de advocaat kreeg dreigbrieven. Ze werd afgeperst en moest met een bedrag van 9.000 euro over de brug komen, zo stond in de brieven. Op 13 oktober werd een explosief tegen de gevel van haar voormalige kantoor aan de Deimoslaan in Heerhugowaard tot ontploffing gebracht.

Het openbaar ministerie liet weten dat het onderzoek is afgerond en dat de verdachten kunnen worden berecht. De rechtbank heeft een hele dag uitgetrokken voor deze zaak.

Getuigen

Advocaat Roy van den Munckhof wil echter nog twee getuigen laten horen die hun licht kunnen laten schijnen over het persoonlijkheidsonderzoek naar Dylan T. De conclusie is dat deze verdachte tbs met dwangverpleging zou moeten krijgen. Maar Van den Munckhof vindt die conclusie veel te ver gaan. Volgens hem zijn de onderzoekers uitgegaan van verkeerde vooronderstellingen, namelijk dat T. zich nooit aan afspraken houdt. Hij vindt dat pertinent

onjuist. De raadsman wil dat de onderzoekers uitgaan van de juiste gegevens en dan opnieuw naar hun rapport kijken en het bijstellen. Zo is het volgens hem niet waar dat T. eerder een blowverbod had en dit heeft overtreden. Hij mocht wel blowen, maar het mocht niet uit de hand lopen, zei de raadsman. De opsteller van het rapport zou onnodig negatief zijn geweest over zijn cliënt en daarom tbs met voorwaarden niet als een mogelijkheid zien. De advocaat ziet dat wel degelijk als optie.

Ernstig

Beide verdachten waren bij de zitting aanwezig, maar deden er het zwijgen toe. De advocaat van C. vroeg of deze verdachte de inhoudelijke zitting in vrijheid mag afwachten. Zij vindt een langer voorarrest onnodig. De officier van justitie dacht daar anders over. Hij vindt dat het om een ernstig feit gaat, dat de rechtsorde heeft geschokt. „De maatschappij zou het niet begrijpen als deze verdachte vrijkomt”, zei hij. Hij wil dat C. blijft vastzitten. Die had volgens hem het explosief geleverd, dat tot ontploffing was gebracht bij het pand van de advocaat.

De rechtbank neemt op korte termijn een besluit over het voorarrest van C. en over het horen van de getuigen in de zaak van T.

Jeannine Verhagen

René Buur werpt een laatste blik in de kajuit. FOTO ERNA FAUST

En toen was het bootje van René Buur ook weg

Connie Vertegaal

Alkmaar ■ Pompen of verzuipen. Deze maandagmiddag is het de pomp die wint. Het half gezonken bootje, jarenlang de woonplek van René Buur, wordt gelicht.

Mannen van de vaartak van bouwbedrijf BAM komen 's ochtends met een duwboot en een kraan op een ponton. Het plan is om de boot leeg te pompen in de hoop hem drijvend weg te brengen. Die poging mislukt. Tegen half drie arriveert een dieplader met een hydraulische kraan. De Haloaaa, zoals het bootje heet, moet leeggepompt, op de wagen gehesen en dan naar de oudijzerboer in Winkel. De dieplader neemt het hele fietspad in beslag; alle fietsers moeten afstappen. Een oudere man valt en wordt opgeraapt door een ver-

keersregelaar.

Er is veel publiek. René Buur is er ook. Continu shaggies draaiend, met een zilveren cowboyhoed op zijn hoofd. Is het een trieste dag voor hem? Hij haalt zijn schouders op. „Ach, dit kan er ook nog wel bij.” Het is vandaag precies een half jaar geleden dan zijn vriendin Sylvia plotseling overleed. Zij had een huis, hij was veel bij haar. Al ruwend moest hij de straat weer op, 61 jaar oud. Het bootje was al in te slechte staat. Een kennis leende hem een bedrijfswagen waar René met zijn hond Yet kon slapen.

Afstandsverklaring

Begin juli begon het bootje ineens te zinken. René werd opgetrommeld door de provincie. Al gauw werd duidelijk dat hij de bergingsoperatie onmogelijk kon betalen. Hij moest afstand doen van zijn bezit.

Dat duurde enige tijd. „Ik heb vanochtend die afstandsverklaring getekend.” De bergingskosten zijn nu voor de provincie.

Het bootje staat vol water. Ramen zijn stuk. Rafelige gordijnen hangen scheef aan de rails en zien zwart van de modder. Binnen drijven lege blikjes. De bergers zeggen René dan hij nog best spullen eruit kan halen. „'t Is allemaal troep. Wat moet ik er mee?”

Tegen vijven staat de boot op de wagen. De trieste afocht krijgt zijn slotakkoord met het ritje richting Winkel. René gaat weg, toch een beetje misnoedig. „Ik hoef het niet meer te zien.” Gelukkig kan hij ook een lichtpuntje melden. Zijn maatschappelijk werkster is bezig hem via het daklozenproject 'Housing First' onder de pannen te krijgen. „Morgen heb ik weer een gesprek met haar.”

René Buur begeleidt het bootje als het in de takels hangt. FOTO ERNA FAUST

„'t Is allemaal troep. Wat moet ik er mee?”

ONDERWIJS Gymnasium verguld met de schenking van 48 schilderijen over de klassieke heldenverhalen van Homerus

Murmellius als museum

De school wordt een beetje museum, met de conector in de rol van conservator. Het Murmellius Gymnasium in Alkmaar is blij verrast met de donatie van 48 werken van kunstschilder Ed Dekker (83).

Martijn Gijsbertsen
m.gijsbertsen@mediahuis.nl

Alkmaar ■ „Het is een enorme rijkdom om dit in huis te hebben, wij zijn zeer verguld met deze bijzondere schenking”, stelt Ingrid Visser (52). Zij is conector en docent Frans op het Murmellius (ongeveer 800 leerlingen). Via een gemeenschappelijke vriend kwam Visser met de Alkmaarse kunstenaar in contact. „Ja, ik ben de verbindende factor geweest. De schilderijen stonden bij de kunstenaar te niksen in de berging. Toen hij erover vertelde, hem ik hem een keer op school uitgenodigd. We dachten eerst aan een expositie, op het moment dat hij langskwam, heeft hij ze spontaan geschonken.”

De schilderijen, in de jaren tachtig jaren door Dekker vervaardigd op acrylpapier, verbeelden de - in zijn ogen - meest indringende passages uit de verhalen Odyssee en Ilias van dichter Homerus (circa 800-750 voor Christus).

Dit zijn de oudst bekende en bewaard gebleven literaire werken uit de Griekse letterkunde.

Lesstof

De kunstwerken zullen door het Murmellius worden gebruikt als lesstof. „Homerus is verplichte kost bij klassieke talen”, vertelt Christiaan Caspers (43), docent Latijn en Grieks.

„We hopen dat via deze beeltenissen de heldenverhalen beeldend worden verankerd in de hoofden van onder- en bovenbouwleerlingen. Wist je dat delen uit werken van Homerus zelfs in games zijn opgenomen? Zijn verhalen zijn kennelijk nog steeds een bron van inspiratie.”

Tijdens de lockdown is de eerste serie van 24 schilderijen, behorend bij Odyssee, in twee gangen in de school opgehangen. Volgend schooljaar worden die vervangen door de 24 schilderijen met passages uit Ilias, die nu in depot staan. De series zullen om het jaar worden verwisseld.

QR-code

„Bij ieder kunstwerk komt een QR-code te hangen, waarmee leerlingen op hun mobiel tjes een toelichting kunnen krijgen. Centrale teksten uit de verhalen van Homerus vervullen een belangrijke rol in de examens”, aldus Christiaans.

„We verwachten dat de schilderijen zullen leiden tot herkenning, leerlingen ze kunnen koppelen aan teksten. Dat je zo'n serie, die heel systematisch is opgebouwd, in huis hebt, is voor een school tamelijk uniek. Het Murmellius is bevoor-

Conector Ingrid Visser ontfermt zich als een ware conservator over de opgeslagen werken in depot. JIFOTO.NL/JAN JONG

„Ja, er werd in de klassieke oudheid heel wat gevochten door die Grieken

De schenker, kunstenaar Ed Dekker, in een van de schoolgangen waar zijn werken nu hangen.

recht. Het is sowieso fijn dat ze op deze manier bij elkaar kunnen blijven.”

Voor kunstenaar Dekker is het een bewuste keuze geweest zijn werken - met een gezamenlijke waarde van

een 'hele knappe auto' - aan de school te schenken. „Zelf ben ik ook gymnast geweest en later hbo-docent kunstgeschiedenis en schilderijen. Homerus vond ik altijd mooi,

vandaar dat ik op mijn veertigste met deze serie ben begonnen. Ik denk dat ik er toch enkele jaren mee bezig ben geweest.”

Een van zijn meest favoriete wer-

ken is die van het afscheid van Hektor en Andromache. „Hij ging de strijd in. Hield een kind op de arm, dat bang is voor de schittering in zijn helm. Ja, dat is een van de sterkste verbeeldingen. Ook de dood van Spartacus na de tweestrijd met Hektor heb ik geschilderd. Ja, er werd in de klassieke oudheid heel wat gevochten door die Grieken.”

Functioneel

Dekker heeft in het verleden wel eens met de Homerus-serie geëxposeerd. „In De Vest en bijvoorbeeld in het Museum voor Oudheden in Leiden. Ze hebben nu heel lang opgeslagen gestaan, dat de werken weer functioneel worden, mijn schilderijen door docenten worden gebruikt in lessen, is fantastisch. Een mooiere bestemming kunnen ze niet krijgen. Ik weet hoe krap scholen het hebben, dus ze zijn hier helemaal op hun plek.”

De schilderijen in de schoolgangen worden als lesstof ingezet en voorzien van QR-codes.